

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. října 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a soudců přísedících Mgr. Luboše Vocásky a Jiřího Janečka,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného]

[datum narození] v [obec], bytem [adresa],

je vinen, že

dne 18. listopadu 2011 v [obec] dovedl [celé jméno poškozené], nar. 1988, do Rezidence SA v Pražské ulici v [obec], kde se slibem, že se hned vrátí, což však neměl v úmyslu splnit, poškozenou [celé jméno poškozené], ponechal na pokoji č. 22, do kterého ji zavedl proto, aby mohl splnit svou předchozí dohodu s mužem, jehož totožnost se dostupnými procesními prostředky nepodařilo spolehlivě zjistit, že mu za peníze zprostředkuje pohlavní styk s nějakou ženou, takže potom, co obviněný [celé jméno obžalovaného] z Rezidence odešel, objednatel sexuálních služeb [celé jméno poškozené] nejprve na pokoji č. 22 zamknul, aby nemohla odejít, poté ji, přes její námitky, výhrůžkami a násilím – škrcením – donutil k tomu, aby se svlékla do naha a uspokojovala ho felací, přičemž střídavě masturboval a strkal jí prsty do vagíny, a až když odešel z pokoje pro dalšího muže, se poškozené podařilo utéci,

tedy

jiného zjednal k provozování prostituce.

T í m spáchal

přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti /6/ měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání osmnácti /18/ měsíců.

Odůvodnění:

Obžalovaný dne 18.11.2011 na základě předchozí dohody s blíže neustanoveným mužem o tom, že mu za určitý finanční obnos zprostředkuje pohlavní styk s nějakou ženou, dovedl poškozenou [celé jméno poškozené] do Rezidence SA, kde tuto ponechal a odešel.

Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

Obžalovaný ve své výpovědi v přípravné fázi řízení i při hlavním líčení popsal, jakým způsobem se nakontaktovali s jeho známým, který jej požádal o zajištění nějaké ženy na „pobavení“, popsal, jaký byl jeho vztah s poškozenou [celé jméno poškozené], kudy a v kolik hodin do Rezidence SA přišli a jak proběhl projednávaný večer.

Z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] soud zjistil, jaký byl její vztah s obžalovaným, z jakého důvodu se předmětný večer sešli a jakým způsobem uvedený večer probíhal. Svědkyně popsal i praktiky, které po ní požadoval objednatel sexuálních služeb a jakým způsobem se jí podařilo z Rezidence SA uniknout a odejít.

Soud dále v řízení provedl důkaz listinami, a to zejména protokolem o domovní prohlídce, fotodokumentací, úředním záznamem o kamerovém záznamu, vyhodnocením multimediálních nosičů, protokolem o ohledání místa činu, protokolem o vydání věci, úředními záznamy Policie ČR, osobními výkazy a opisem rejstříku trestů. Dále soud provedl důkaz přehráním telefonních záznamů na tísňovou linku Policie ČR.

Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. V řízení nebylo pochyb o tom, že poškozená šla dobrovolně s obžalovaným do Rezidence SA, kde posečkala na pokoji č. 22, když na této skutečnosti se ve svých výpovědích shodli jak obžalovaný s poškozenou, tak plynou i ze záznamu kamerového systému umístěného na chodbách Rezidence SA. Z výpovědi obžalovaného, která

pokračování 3T 39/2015-218

konvenuje s výpovědí poškozené do té míry, že poškozená se dostavovala na schůzky s muži domlouvané obžalovaným, vzal soud za prokázané, že i v projednávaný večer byla poškozená přinejmenším srozuměna s tím, že půjde s obžalovaným do hotelu (případně na jiné místo), kde by mohla poskytovat své sexuální služby. K tomuto závěru dospěl soud na základě výpovědi obžalovaného, který uvedl, že to byla právě poškozená, která se s ním v předchozích dnech několikrát spojila s žádostí o přivýdělek, když na této skutečnosti nic nemění ani sdělení obžalovaného, a potažmo i poškozené, že projednávaný večer zkontaktoval obžalovaný poškozenou s tím, že by si chtěl promluvit o svém kamarádovi. Skutečnost, že poškozená měla o charakteru schůzky na hotelu jakousi povědomost, soud dovozuje také z toho, že na pokoji č. 22, kam ji obžalovaný zavedl, dobrovolně setrvala a posečkala na dorazivšího muže, když ostatně obdobně probíhali i předchozí schůzky domluvené obžalovaným, jak se podává z výpovědi poškozené a částečně i z výpovědi obžalovaného. Pokud se týká charakteru poskytovaných sexuálních služeb a skutečnosti, že se tak ze strany poškozené nedělo dobrovolně (jak plyne z její výpovědi), nemohl soud na základě žádného z provedených důkazů dospět k závěru, že by obžalovaný byl s možností vynucování sexu na poškozené násilím přinejmenším srozuměn. Nad to soud poukazuje i na skutečnost, že poškozená, ač na tísňovou linku Policie ČR volala vzápětí po uvedeném činu, jak je zřejmé z provedeného důkazu záznamem uvedeného telefonického

hovoru, v tomto telefonátu nezmiňovala jakýkoliv (ať již vynucený či nevynucený) sexuální styk, odkazovala se pouze na to, že jí kdosi sebral věci, resp. uváděla, že se jedná o vydírání. Naproti tomu však vzal soud za prokázané, že to byl právě obžalovaný, kdo předmětnou schůzku za účelem sexu domluvil. Obžalovaný sám při hlavním líčení doznal, že poté, co jej kontaktoval jeho blíže neustanovený známý se žádostí o zajištění „kamarádky na pobavení“ poškozenou [celé jméno poškozené] oslovil, resp. vyhověl jejím telefonickým žádostem o pomoc při zajištění příležitosti k výdělku, tuto do Rezidence SA přivezl, vyzvedl klíče od domluveného pokoje a na tento pokoj ji také odvedl a následně, po splnění dohody, z hotelu odešel. Na základě těchto důkazů a jejich hodnocení pak soud učinil ve věci skutkové závěry.

Stran právní kvalifikace jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný zjednal poškozenou [celé jméno poškozené] blíže neustanovenému muži za účelem poskytování pohlavního styku, a to za úplatu, čímž spáchal přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným. Zjednáním jiného k provozování prostituce se rozumí uzavření dohody (i konkludentní) mezi kuplířem a osobou provozující prostituci, jejímž obsahem je uskutečňování pohlavního styku s jinými osobami (stejného nebo opačného pohlaví), a to jakoukoli formou ukájení jejich pohlavního pudu (např. souloží) za úplatu (k tomu srovnej TR NS 62/2010- 1254). Prostitucí je pohlavní styk s jinou osobou nebo osobami za úplatu uskutečněný formou soulože, ale i všechny další formy ukájení pohlavního pudu jiné osoby stejného nebo opačného pohlaví tělesným stykem za úplatu. (R 22/1995). Je tedy zřejmé, že jestliže obžalovaný dojednal svému známému poškozenou [celé jméno poškozené] za účelem poskytování pohlavního styku, za účelem výdělku, lze jeho jednání subsumovat právě pod výše uvedené. Jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaného dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno dovodit, neboť obžalovaný si musel být vědom skutečnosti, že svým jednáním může ohrozit zákonem chráněný zájem na ochraně mravnosti a svobodného rozhodování člověka v sexuální oblasti, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěl. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil znaky shora uvedené skutkové podstaty trestného činu.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž přihlížel zároveň k možnostem nápravy obžalovaného a k jeho osobním a rodinným poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k jeho chování po činu. Za přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až na čtyři léta, zákaz činnosti nebo propadnutí věci.

Obžalovanému dle § 41 tr. zákoníku v řízení nepřítěžovala ani nepolehčovala žádná skutečnost, když se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen. Společenská škodlivost jednání obžalovaného nebyla v řízení zásadním způsobem ničím zvyšována ani snižována. Soud tedy jednání obžalovaného hodnotil jako zcela výjimečný exces z jinak řádného způsobu života a má za to, že postačí na obžalovaného působit trestem, který není bezprostředně spjat s omezením osobní svobody, upřednostnil toliko pohružku trestem namísto přímého výkonu trestu, a to pohružku trestem odnětí svobody, podmíněně odloženého na zkušební dobu. Za přiměřené pak soud považoval trest odnětí svobody ukládat ve výměře 6 měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a zkušební dobu taktéž na spodní hranici trestní sazby, a to ve výměře 18 měsíců, aby tak soud mohl posoudit, zda na straně obžalovaného došlo vybalancování životního postoje a zda se v projednávaném případě jednalo skutečně jenom o exces v jeho obvyklém chování a nikoliv o nastoupení nového životního směru.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění

musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 5. října 2015

JUDr. Lenka Zhouřová
předsedkyně senátu